

הוֹבֵה

התקנים האביזר

תכנית
בכל ליל שבת,
מוצ'ש ובערבי
חג - תזמורת
וריקודים.

FRIDA BOCARA
LOUIS RECATERO

בעלי פרס ראשון
פסטיבל סן-רמו.

★

PROF. BLACK
קורא המחשבות
ומגלה העתידות.

★

MERCEDES
החזילטה הצרפתיה
אהובת הקהל.

יפו הסתיקה ל'ז האמאם
828255

BRIDGE

בית הספר
ברידג'

הרשמה:
רחוב
ארלוזורוב 180
תל-אביב,
בשעות:
20.00-17.30

מירומית מכריזה על שירות יעוץ מיוחד

- על סופאסלוט
- אצטבאות
- אקרו-רק
- ציוד אחסנה
- טיפדקס
- ארונות תיקים
- יחידות שירות
- יחידות שירות
עצמי
- ודודי השמש
- המפורסמים

הפגש עם האיש ממירומית
באופן אישי וללא כל
התחייבות.

משרד ראשי
מירומית
רח' הירקון 106, תל-אביב
228195 טל.

ירושלים: רח' בן סירא 10,
טל. 25299; חיפה: דרך העצ-
מאות 17, טל. 62537; באר-
שבע: רח' העצמאות 49, טל.
3061; רחובות: רח' הרצל
209, טל. 951771; טבריה:
רח' הגליל, טל. 20377; נתניה:
גדליה את שטקל, רח' רויאל 9,
טל. 3967; רמת-גן: ברסון
רח' ביאליק 37, טל. 721363;
פרדס חנה: נחמן בלום, טל.
7174; הרצליה: רח' סוקולוב
טל. 931004; אשדוד: סוכנו
יות הדרום בע"מ, מרכז מסחרי
חדש, רח' רוגוזין 31, טל. 901407.

שחם לבינסון אילון

"לוידי"
המכון הבינלאומי להכתבות
אלפי מתכתבים
לפי שיטה אמריקאית
פרוספקט חינם
תל-אביב, ת.ד. 4185

חליכות הריון
קטעים איחוד

תאם
ת"א שדד' מסדיק 19
אולבול 62 25 19 12

במדינה דרכי אדם מישחק האחוזים

סיוור-הלילה התקרב לסימו.
אחרי שעות ממושכות של נסיעה בקומנ-
דקאר, התכוננה כיתת-הסיוור של הסמל
ציון כהן לחזור לבסיס.

דחקא או קיבל ציון באלחוט פקודה נוס-
פת: קו הקשר הטלפוני נקע, ויש לבדוק
אותו בתוך הוואי הנמצא בתחום פעולת
כיתתו. ציון השאיר את חילויו בשולי ה-
כביש, המשיך במכונית דרך השדות, כי
שהגה איתו.

כשהגיעו השניים לעבר הוואי, עצרו את
הקומנדקאר והמשיכו ברגל לעקוב אחרי
קו הטלפון המקולקל. פתאום שמע ציון
רעש חשוד מאחורי גבו. הוא הביט אחורה,
ולא הבין תחילה מה מתרחש: הקומנדקאר,
שנשא בירידה ללא נהג, זו ממקומו ר'
התקרב אליהם במהירות הולכת וגוברת.
מאוחר מדי הבין ציון את משמעות הדבר.

הוא התעורר כשבועיים אחרי הלילה ה-
גורלי, במיטת בית-חולים. נמסר לו כי
חברו, הנהג מת בדרך לבית-החולים ה-
ממשלתי בעפולה.

לציון עצמו שיחק המזל: הוא לא מת.
שנה וחצי אחרי התאונה עזב את בית-
החולים עם מאה אחוזים של נכות, כי
תוספת אי-כשרות לעבודה כל שהיא.

מאה לא שווה מאה. זה היה לפני
כשנ' אך עד היום לא הצליח הנכה ה-
צעיר לצאת ממעגל הקסמים הביורוקראטי
של הוועדות, המכתבים למוסדות והתשו-
בות הרשמיות.

כשחזר ציון לדירתו הדלה ביפו, היה
ברור לו ששום מוסד בארץ לא יוכל ל-
החזיר לו את הפסדו הגדול: את בריאותו
ואת כושרו לחיות ככל חבריו בשכונה.
אך ציון התכוון לקב, מהמדינה פצוי חלקי
בלבד: את תנאי המינימום הנדרשים לחיים
אנושיים בשבילו ובשביל הוריו.

לפי דעתו, המינימום הזה היה מחייב
משכורת חדשה שתצוה, דירה קטנה מר-
שטח, ומכונית שתצוה אותו על רגליו ה-
פגועות. הוא האמין גם שמאת אחוזי
נכותו נותנים לו זכות לדרוש את הפצוי
הזה.

החבר לו שהוא טועה. פקידי המחלקה
לשיקום נכים במשרד הבטחון הסבירו
לו, שלא כל מאה אחוזים שווים מאה אחו-
זים, אילו, למשל, היו לו מאה אחוזים
נכות ברגלים, היה מקבל כל מה שהוא
דורש. אך לציון יש רק חמישים וחמישה
אחוזי נכות ברגלים, וארבעים וחמישה
אחוזים נוספים בחלקי-גוף אחרים. אם כן,
מגיעה לו לפי התקנות המדויקות של
משרד-הבטחון רק הקצבה חודשית בסך
מאתיים עשרים ושש לירות. מהסכום הזה
עליו לשלם עשרים לירות שכר דירה,
המושכרת לו על-ידי משרד-הבטחון. ואם
ברצונו לרכוש מכונית, הוא יכול לקנות
אותה, בכספו כמוכן, ללא מיסים.

ציון אינו מסוגל להבין מדוע מאה ה-
אחוזים שולו אינם שווים למאה האחוזים
האחרים. הוא אינו מבין גם איך יוכל
לשלם מהקצבה הזעומה את שכר הדירה
ואת מחיר המכונית הדרושה לו לחיים.

הווי

- **מסתנן מי שמסתנן אחרון.**
בשדות קיבוץ להב גורה שומר שדות על-
ידי חבר המשק, שחשבו, בטעות, למסתנן,
נפצע ברגלו, הודיע לחוקרי המשטרה כי
הותקף על-ידי מסתנן.
- **קולקטיביות זדונית.** בדגניה
הגיש חבר המשק תלונה נגד חבר לשעבר,
האשימו בהצתת מחסן עצים ובגרימת נזק
בסך 500 ל"י.
- **ואהבת רעך כמוך.** אגודת צער
בעל-חיים בישראל קיימה השבוע יום הסי-
ברה מיוחד, פנתה לתושבי המדינה שיגלו
יחס טוב לבעל-חיים.
- **הגד לי מי הם ידיריך.** בתל-
אביב התקף סרטור שני שוטרים שניסו
לעצור פרוצה, היכה אותם בפרצופם, הצ-
ליח להימלט מן המקום לאחר שקרא לעב-
רם: "להתראות! אנחנו הרי מכרים."

לכנסת העשירית

של ילדה זו. קולות הוריה יקבעו עתה.
מובטח קולה

העבריות של השיר אנו נתגבר, אותו תירגם
במיוחד להודמנות זו עמיקם גורביץ.
אך אחירת הבינוי הרגוע לא בנקל הת-
פורה. כי הקהל לא בא להתחמם באסיפת-
בחירות. על כן, כאשר נשא אורי אבנרי
את נאומו, לא היה זה נאום מחמם, כי
אם שיחה בנימה קלילה ורגועה.

החלק האחרון של היום נמסר לרשותם
של אמנים מעולים, אשר התנדבו להופיע
בלי תשלום.
האמנים שרו מיספר שירי-עמים, סחפו
את הקהל עימם בהתלהבות. מחיאות-
הכפיים, שהידודו בין ההרים, לא נתנו
להם לרדת.

כאשר הופיע אורח ערבי, וניגן שיר
ערבי עממי על חליל-רועים, רץ מתוך ה-
קהל גבר שחרחך ששר את השיר תוך
כדי ריקוד-סולו ספונטאני. היה זה איש-
עסקים מפורסם מחיפה, שהבטיח: "זה
כלום בהשוואה לריקוד שנוקד, ולשירים
שנשיר, אחרי שהעולם הזה יהיה ככנסת!"
אינשאללה!" ענה לו המחלל.

המעגל המזמור

מנגנת הגיטארה, לאחר גמר ארוחת-הצהריים.
נוצר סביב